

V Ústřední vojenské nemocnici – Vojenské fakultní nemocnici Praha byla otevřena nová arytmologická jednotka

Další progres v léčbě

Od jedenáctého února letošního roku má Ústřední vojenská nemocnice – Vojenská fakultní nemocnice Praha arytmologickou jednotku. Ta umožní zajistit pro pacienty nejen komplexní diagnostiku a léčbu poruch srdečního rytmu, ale také nabízí maximální komfort výkonu, péče i prostředí. V této souvislosti je třeba říct, že „úvéenka“ provádí přes devadesát procent katetrizací pro pacienta přívětivějším radikálním přístupem, takzvané z ruky. Nové komplexně vybavené pracoviště umožňuje ambulantní provedení katetrizace a následnou péči v denním stacionáři. Pacient je schopen odejít domů již několik hodin po absolvování nekomplikovaného zákroku.

Porucha srdečního rytmu není výjimečným onemocněním. Jejím projevem mohou být následující faktory: palpitace (bušení srdce vnímané pacientem, to se ale může vyskytovat také u rozrušení nebo stresu), dále pocit občasných vnechání srdce, nepravidelný tep, slabost, synkopa. V nejhorším případě se může jednat o náhlou srdeční smrt, pokud není provedena urgentně resuscitace. Arytmie se nejčastěji diagnostikuje pomocí EKG, Holterova monitorování (sledování pacienta pomocí EKG po dobu čtyřadvaceti hodin při jeho běžných činnostech) nebo při elektrofyzilogickém vyšetření srdce. Její léčba se většinou uplatňuje pomocí léků (antiarytmika) nebo pomocí elektrických zásahů (defibrilace, kardioverze, kardiostimulace).

„Když jsem před dvěma roky přišel do ÚVN Praha na pozici vedoucího kardiologického

oddělení, měli jsme k dispozici standardní katetrizační sál, který sloužil k vyšetření věnčitých tepen. Arytmologie byla spojována pouze s kardiostimulátory a drobnými výkony. Nové pracoviště umožňuje v tomto oboru naplňovat závazky vůči příslušníkům resortu obrany a integrovaného záchranného systému, a zároveň je zcela otevřeno i civilním pacientům. Touto arytmologickou jednotkou završujeme proces budování jednotlivých komponent kardiologie v ÚVN a kompletaci portfolia výkonů, které poskytujeme pacientům s kardiovaskulárními nemocemi,” říká doc. MUDr. Martin Malý a vyzdvihuje v této souvislosti vzájemně výhodnou spolupráci s Institutem klinické a experimentální medicíny (IKEM).

Po slavnostním přestřižení pásky, které provedli ředitel ÚVN prof. MUDr. Miroslav Zavoral a ředitel

Další dobrá zpráva z Ústřední vojenské nemocnice – Vojenské fakultní nemocnice Praha, jejímž zřizovatelem je Ministerstvo obrany České republiky. Progres, který s sebou nese ještě vyšší kvalitu poskytované zdravotní péče, pokračuje. Po nedávno pořízeném novém přístrojovém vybavení komplexního cerebrovaskulárního centra a novém operačním robotickém systému třetí generace da Vinci Si má „úvéenka“ novou arytmologickou jednotku.

IKEM MUDr. Aleš Herman, si hosté prohlédli novou arytmologickou jednotku. Na první pohled je zaujalo sofistikované přístrojové vybavení: například moderní jednorovinné angiografické zařízení, vybavené přímou digitalizací obrazu a plochým detektorem speciálně určeným pro kardiologii. Mimochodem, přístroje umožňují zobrazení srdce ve formátu 3D.

„Kardiologie nepatří k nosným oborům naší nemocnice. My si však uvědomujeme, že fakultní nemocnice nemůže bez kvalitní kardiologie existovat. Díky výrazné podpoře zřizovatele a vzhledem k dlouhodobé spolupráci s IKEM jsme našli cestu, jak tento obor v ÚVN dále efektivně rozvíjet,” řekl profesor Miroslav Zavoral.

Text: Pavel Lang
Foto: Jan Kouba

Poslední šance na přežití

Hazardní jednání mladíka na lyžích, jehož jízda končí vážným zraněním v těžko přístupném terénu, a technická závada lanovky, z níž je třeba evakuovat lidi. Záchranáři se k nim však nemohou dostat po zemi. Pomoc přichází ze vzduchu.

Vojenský vrtulník W-3A Sokol, na trupu s nepřehlédnutelným nápisem Search and Rescue – SAR a číslem 0718, přilétá na určené místo a začíná záchrannou akci. Děni se během dne několikrát opakuje. To proto, že se jedná o in-struktažně-metodické zaměštění (IMZ) létajícího personálu kbelské 243. vrtulníkové letky a specialistů z Hasičského záchranného sboru Plzeňského kraje. Po dva únorové dny intenzivně cvičili v okolí Železných Rud a Špičáku vzájemně postupy pro případné nasazení. Každý ostrý zásah totiž vyžaduje zažitý návyk nejen v pilotáži, ale i v koordinaci činnosti záchranářů.

Dobrou zprávou je, že nedávné zaměštění na Šumavě není pro kbelské profesionály a hasiče – letecké záchranáře z Plzně a Přeštic jediným „iemzetem“ v kalendářním roce. Součinnostní výcvik provádějí také na přehradě Hracholusky nebo v náročných lokalitách poblíž letiště Líně. „Každá hodina součinnostního cvičení je cenná. Co let, to

originál. Obzvláště u záchranných akcí nejde spoléhat na to, že už jste to jednou zvládli, a tím pádem jste navždy profesně připraveni. Dlouhodobá praxe je sice dobrým základem, ale abyste si udrželi potřebnou kvalifikaci, je třeba neustále drilovat postupy,” říká velitel 4. roje 243. vrtulníkové letky a kapitán vrtulníku W-3A Sokol kapitán Petr Šafařík a pochvaluje si náročné meteorologické podmínky, respektive jejich rychlé změny, během prvního dne IMZ na Šumavě. „Od posádek vrtulníků to vyžadovalo adekvátní reakce na konkrétní situaci. Už tak náročné záchranné práce, které stojí na vrcholu obtížnosti, byly ještě nesnadnější. Bylo to nejen o přesném vísení nad inkriminovaným místem, ale také o specifické činnosti všech profesionálů na palubě a v terénu. Každá byt’ sebemenší maličkost může mít klíčový význam při případné záchráně lidského života, kdy jde zejména o čas a efektivitu zásahu,” dodává zkušený vojenský pilot vrtulníku W-3A Sokol.

Leckdo se zamyslí nad tím, co se asi honí hlavou posádky vrtulníku a záchranářům na palubě, když dostanou signál ke vzletu. „Tím, že tuto činnost intenzivně cvičíme, dostáváme postupy záchranné akce do krve. Obecně řečeno, máme je nadřilované. Ostatně já jako kapitán vrtulníku nemám čas dlouze přemýšlet nad tím, jaké neštěstí se stalo na zemi. Před přiletem na inkriminované místo si v hlavě urychleně tvořím plán zásahu, aby byl efektivní a rychlý. Všichni jsme maximálně koncentrovaní. Vždyť ve většině případů představujeme jedinou možnost záchrany zraněného. Je to velká zodpovědnost, protože my jsme jeho jedinou šanci na přežití. To si však zpravidla uvědomujeme až po akci,” konstatuje kapitán Petr Šafařík.

Text: Pavel Lang
Foto: Jan Kouba